

Siperianhuskyn kasvattajakurssi Kangasniemellä

Erkki Mäkelä, kuvat Matti Hänelahti

Joukko siperianhuskyharrastajia kokoontui Kangasniemelle Salmenkylän metsästysmajalle 14.-15. elokuuta viettämään viikonloppua SHS:n järjestämän kasvattajakurssin merkeissä. Luvassa oli ennakkotietojen mukaan "rodunomaista tietoa rodusta ja kasvatuksesta kiinnostuneille".

Kurssin vetäjinä toimivat Anitta Kainulainen ja Eila Kuusinen, molemmat jo pitkäaikaisia huskyharrastajia ja SHS:n aktiivijäseniä, joten luvattunkaltaista tietoa myös saatiin. Kurssin vetämiseen osallistui myös Johanna Heimonen, joka myös vaikuttaa SHS:n jalostusneuvonnassa.

Kurssi oli suunnattu etenkin siperianhuskyn kasvatusta suunnitteleville ja aloitteleville. Aloitimme kurssin lauantai-aamuna aamukahveilla ja esittelykierröksellä. Meitä kurssilaisia oli saapunut paikalle 11, nuorempia ja vanhempia ja myös eri puolilta Suomea. Osalla oli huskykokemusta jo jonkin verran, osa vasta suunnitelti ensimmäisen siperialaisensa hankkimista. Osalla oli myös kokemusta muun rotuisista koirista. Heti esittelykierröksen aikana tuli todettua se, että huskyharrastuksessa ei useinkaan ole kyse pelkästä harrastuksesta, vaan huskyt vievät helposti mukanaan ja siitä tulee uusi elämäntapa.

Esittelyjen jälkeen päästiin itse asiaan. Aloimme tutkimaan, että millainen eläin koira oikeastaan on. Tutkimme koiran rakennetta, sen luustoa ja lihaksistoa sekä kuvien että elävän koiramallin avulla. Erityisesti kiinnitettiin huomiota siihen, millaisen hyvän rekikoiran ruumiinrakenteen tulee olla, mitä paljon puhutuilla kulmauksilla tarkalleen ottaen tarkoitetaan ja millaiset niiden tulisi nykytietämyksen mukaan olla.

Kun koiran ruumiinrakenne oli selvitetty, kävimme läpi siperianhuskyn rotumääritelmän selityksineen. Myöhemmin illalla katsoimme 1920- ja 30-luvuilla kuvattua filmimateriaalia Leonhard Seppälästä ja hänen koiristaan, joihin siperianhuskyn ensimmäinen rotumääritelmä perustuu. Oli helppo todeta, että nuo filmille ikuistetut koirat ovat sekä ulkomuotonsa, että liikuntansa puolesta, lähes jolleivät täysin samanlaisia kuin nykyiset pohjoismaiset käyttölinjan siperianhuskyt.

Nyt oltiin siis saatu selvitettyä millainen koira siperianhusky on. Seuraavaksi alettiin miettiä millaisissa oloissa siperialaiset viihtyvät ja miten niiden asuminen tulisi järjestää. Kävimme läpi erilaisia mahdollisuuksia rakentaa tarhat. Saimme vinkkejä paitsi tarhojen sijoittamisesta tontille myös rakennusmateriaaleista ja muusta tarpeellisesta. Useamman koiran asumisjärjestelyjen ohella saattaa myös niiden kuljettaminen ja majoittaminen kilpailu- ja

muilla matkoilla olla haasteellista. Niinpä tutkimme myös erilaisia vaihtoehtoja kuljetuskoppien ja matkaketjujen rakentamiseksi.

Tämän jälkeen käsitelimme siperianhuskyn terveystilannetta ja terveydenhoitoa. Siperialainen on onneksemme perusterve koira ja montaa rotua vaivaavat perinnölliset sairaudet ovat käytännössä tuntemattomia. Luonnollisesti huskynkin perusterveydestä ja hyvinvoinnista on huolehdittava ja lääkekaapin olisi hyvä sisältää ensiaputarvikkeita mahdollisten pienempien ja suurempien haavareiden hoitoon.

Päivän virallinen osuus päättyi 'Koiran eleet'-videon katselemiseen Eila Kuusisen samalla kommentoidessa sitä. Saimme uusinta tutkimustietoa koiran kielestä ja ns. rauhoittavista signaaleista, joita koirat käyttävät keskinäisessä kommunikoinnissaan. Jokaisen koiranomistan olisi opittava paitsi tunnistamaan, myös itse käyttämään näitä signaaleita koiria kouluttaessaan ja niiden kanssa seurustellessaan.

Ilta kului paitsi katsellessa vanhaa rekikoira-aiheista filmimateriaalia, myös pela-

nessa joskus Siperianhusky-lehdessä julkaistua jalostuspeliä. Peli havainnollisti sattuman vaikutusta ominaisuuksien periytymisessä ja siten toimi mukavan leikki-mielisenä johdantona jalostukseen – seuraavan aamun aiheeseen. Ja tottakai illanviettoon kuului myös perinteisestä sauna ja koirajutut!

Sunnuntaina aamupäivällä jatkoimme siis jalostukseen liittyvillä asioilla. Kertasimme perinnöllisyyden perusteita sekä teoreettisesti, että esimerkkien avulla. Kävimme läpi jalostusaiheista käsitteistöä ja sanastoa ja vertailimme erilaisia jalostustekniikoita. Tavoitteena oli tietenkin oppia valitsemaan jalostukseen käytettävät koirat oikein – siten että jokainen uusi huskysukupolvi olisi hieman edellistä parempi.

Iltapäivällä käsitelimme pentueen kasvatusta: astutusta, raskausaikaa, synnytystä, pentujen hoitoa ja kasvatusta, ja lopulta niiden myyntiä ja siihen liittyvää paperisotaa kuten rekisteröintiä ja kaupakirjojen laatimista. Saimme myös vinkkejä siitä, kuinka pentueesta kannattaa valita itselleen koirat.

Kaiken kaikkiaan pidin kurssia erittäin antoisana, vaikka huskyjen kanssa olenkin touhunnut jo melko pitkään. Kurssilta jäi evääksi myös tuhti paketti luettavaa.

Kurssin parasta antia oli ehkä kurssirungon lomassa käyty vapaamuotoinen keskustelu ja kahden kokeneen kasvattajan vastaukset kurssilaisten mieltä askarruttaneisiin kysymyksiin. Kurssin sisältö sivusi samoja aiheita, joita käsitellään myös Kennelliiton kasvattajakursseilla, mutta mielestäni todellista päällekkäisyyttä ei ollut. Asioita painotettiin eri tavalla ja niitä katseltiin kokonaan erilaisesta näkökulmasta. Voin lämpimästi suositella kurssia kaikille aiheesta kiinnostuneille, jos ja kun se järjestetään seuraavan kerran.

Kurssilla olivat mukana: Erkki Mäkelä, Hannu ja Anna-Liisa Setälä, Tarmo Rajala, Kati Saastamoinen, Ninni Marttinen, Matti Hänelahti, Tiina Meriluoto, Elissa Soikkeli, Kirsi Talonpoika ja Kari Tolkkila.

